

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 21/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Legium s.r.o., Bukurešťská 3, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/93/2015 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/289/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/93/2015, pôvodne vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8C/93/2015, a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/289/2017. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu pokračovať ďalej v predmetnom konaní v primeranej lehote a bez zbytočných prietáhov, uhradiť mu finančné zadost'učinenie 50 000 eur a zaviazal mestský súd k náhrade trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa žalobou podanou okresnému súdu 19. marca 2015 domáha proti Slovenskej republike náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami príslušných orgánov Policajného zboru v rámci priestupkového konania na úseku dopravy.
3. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou z 28. septembra 2018 domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom

okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/93/2015 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/289/2017. Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 437/2018 z 28. novembra 2018 ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

4. Ústavnou sťažnosťou zo 16. decembra 2022 sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/93/2015. Ústavný súd nálezom sp. zn. I. ÚS 61/2023 z 3. mája 2023 (ďalej len „nález ústavného súdu“) rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu namietaných práv sťažovateľa a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie 2 500 eur a okresný súd zaviazal i na náhradu trov konania. Nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 29. mája 2023.

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že po právoplatnosti nálezu ústavného súdu mestský súd nariadil vo veci viacero pojednávaní, ktoré boli zrušené alebo odročené bez prerokovania veci. Podal sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní predsedovi mestského súdu 26. septembra 2023. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti nedostal na túto sťažnosť odpoveď.

6. Sťažovateľ argumentuje, že jeho právna vec nie je právne ani skutkovo zložitá a tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

7. Podľa názoru sťažovateľa neprimeranú dĺžku konania a obdobia nečinnosti všeobecných súdov nemožno pripísať jeho správaniu v konaní, keďže bol vždy súčinný a na výzvy súdov reagoval v stanovených lehotách.

8. Sťažovateľ uvádza, že napadnuté konanie trvá 9 rokov, pričom už samotnú dĺžku konania považuje za neprimeranú, porušujúcu jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. S účinnosťou od 1. júna 2023 vstúpili do platnosti viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva v ostatných veciach (teda v iných ako trestnoprávných, rodinnoprávných a obchodnoprávných veciach) z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava IV. Vychádzajúc z uvedeného, vo veci sťažovateľa je v súčasnosti príslušným súdom Mestský súd Bratislava IV.

10. Sťažovateľ namieta, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/289/2017 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

II.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v období do 29. mája 2023 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/289/2017:

12. Podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

13. Z už uvedeného vyplýva, že ústavný súd rozhodol o predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ktorou namietal tiež porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, nálezom sp. zn. I. ÚS 61/2023 z 3. mája 2023 tak, že označené práva sťažovateľa boli postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných priťahov a okresnému súdu uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania a finančné zadosťučinenie 2 500 eur; označený nález nadobudol právoplatnosť 29. mája 2023. Z toho vyplýva, že ústavná sťažnosť sťažovateľa sa v časti do 29. mája 2023 týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

14. Ústavný súd už taktiež skúmal postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/289/2017 v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľa vedenom pod sp. zn. III. ÚS 437/2018, v ktorom uznesení sp. zn. III. ÚS 437/2018 z 28. novembra 2018 ústavnú sťažnosť vo vzťahu k postupu krajského súdu odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, keďže v čase jej doručenia ústavnému súdu už krajský súd o odvolaní strán rozhodol.

15. Na tomto základe ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

II.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní v období po 29. máji 2023:

16. Pri predbežnom prerokovaní tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ ju doručil ústavnému súdu 30. novembra 2023, t. j. po šiestich mesiacoch po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu o jeho predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, ktoré sa týkalo tej istej veci.

17. Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu v zásade už sama osebe vylučuje, aby ústavný súd po takom krátkom čase opätovne vyslovil porušenie označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru postupom mestského súdu v namietanom konaní, a to ani pri zohľadnení skutočnosti, že v predmetnej veci ústavný súd už prikázal okresnému súdu svojím nálezom z 3. mája 2023, aby konal bez zbytočných priťahov. V čase posudzovania ústavnej

sťažnosti sťažovateľa na veci nič nemení ani uplatnená argumentácia sťažovateľa, ktorá poukazuje na nie optimálny postup mestského súdu v napadnutom konaní.

18. Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že v období po 29. máji 2023 nemohlo dôjsť k porušeniu práv označených sťažovateľom postupom mestského súdu v namietanom konaní, preto ústavnú sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

19. Na záver však ústavný súd dodáva, že v prípade, ak nečinnosť, resp. neefektívna činnosť všeobecného súdu bude pokračovať, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd s ústavnou sťažnosťou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2024

Peter Molnár
predseda senátu